

כשאלו? אלא מה שאל קשה בעיני הרשעים לרדת אליו, כן קנאה קשה בעיני מי שאוהב ומקנא להפך מאהבה.

דבר אחר קשה כשאל קנאה - מה שאל, בשעה שמורידים אליה את הרשעים, מודיעים להם חטאיהם על מה הורידו אותם, וקשה להם, כן מי שמקנא, הוא תובע על חטאו ומחשב (וחושר) כמה מעשים, ואז נקשר בו קשר האהבה.

רשפיה רשפי אש שלהבת זה, מה זה שלהבת זה? זו שלהבת שבושרת ויוצאת מתוך שופר שהוא מתעורר ושורף, ומיהו? השמאל. זהו שכתוב (שיר ב) שמאלו תחת לראשי, זה שורף שלהבת של האהבה של כנסת ישראל אל הקדוש ברוך הוא.

ורבן (שם ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. שהרי כשבא הימין שהוא מים, מוסיף שרפת האהבה, ולא נכבחה שלהבת השמאל, כמו שנאמר וימינו תחבקני, זהו מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, וכן הכל כגון הזה.

עד שהיו יושבים, שמעו את קולו של רבי שמעון שהיה בא בדרך, הוא ורבי יהודה ורבי יצחק. התקרב למערה, יצאו רבי אלעזר ורבי אבא. אמר רבי שמעון, מפתלי המערה ראיתי ששכינה כאן. ישבו. אמר רבי שמעון, כמה עסקתם? אמר רבי אבא, באהבת כנסת ישראל לקדוש-ברוך-הוא, ורבי אלעזר פרש פסוק זה בכנסת ישראל, שימני כחותם על לבך וגו'. אמר לו, אלעזר, באהבה עלינוה וקשר החביבות הסתפלת.

הוא, ורבי אלעזר פריש האי קרא בכנסת ישראל, שימני כחותם על לבך וגו'. אמר ליה, אלעזר ברחימו עלאה וקשירו דחביבותא אסתפלת.

באינתו אחרא. מהו קשה כשאל. אלא, מה שאל קשיא בעינייהו דחייבין למיחת ביה, כן קנאה קשיא בעינייהו דמאן דרחים וקני, לאתפרשא מרחימותא.

דבר אחר, קשה כשאל קנאה, מה שאל, בשעתא דנחתין לון לחייבא ביה, מודיעין לון חובייהו על מה נחתין ליה, וקשיא להו. כן, מאן דקני, הוא תבע על חוביה, וקשיב (נ"א וקשיר) כמה עובדין, וכדין קשורא דרחימותא אתקשר ביה.

רשפיה רשפי אש שלהבת יה. מאן שלהבת יה, דא שלהובא דאתוקדא ונפקא מגו שופר, דאיהו אתער ואוקיד, ומאן איהו, שמאלא. הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי. דא אוקיד שלהובא דרחימו דכנסת ישראל לגבי קדשא בריך הוא.

ובגני כן, (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. דהא כד אתי ימינא דאיהו מים, אוסיף יקידו דרחימותא, ולא כבי שלהובא דשמאלא, כמא דאת אמר וימינו תחבקני, האי איהו מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, וכן כלא כהאי גוונא.

עד דהוו יתבי, שמעו קליה דרבי שמעון, דהוה אתי באורחא, הוא ורבי יהודה ורבי יצחק. קריב למערתא, נפקו רבי אלעזר ורבי אבא. אמר רבי שמעון, מפותלי דמערתא חמינא דשכינתא קא. יתבו. אמר רבי שמעון במאי עסקיתו. אמר רבי אבא, ברחימותא דכנסת ישראל לגבי קדשא בריך

הוא, ורבי אלעזר פריש האי קרא בכנסת ישראל, שימני כחותם על לבך וגו'. אמר ליה, אלעזר ברחימו עלאה וקשירו דחביבותא אסתפלת.

שְׁתַּק רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁעָה. אָמַר, בְּכָל מְקוֹם צְרִיף שְׁתִּיקָה, חוּץ מִשְׁתִּיקָה שֶׁל הַתּוֹרָה. גְּנִיזָה אַחַת יֵשׁ לִי גְּנִיזָה, וְאֵינִי רוֹצֵה שְׁתַּאבֵּד מִכֶּם, וְהִיא דָּבָר עֲלִיּוֹן, וּמִצְאֵתִי אוֹתוֹ בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא הַזֶּקֶן.

בֹּא רְאֵה, בְּכָל מְקוֹם הַזֵּכֶר רוֹדֵף אַחַר הַנְּקֵבָה וּמַעוֹרֵר אֲלֶיהָ אֶהְבֵּה, וְכֵאן מִצְאָנוּ שֶׁהִיא מַעוֹרֶרֶת אֶהְבֵּה וְרוֹדֶפֶת אַחֲרָיו, וְרוֹדֵף הָעוֹלָם שְׁאִין שִׁבַח הַנְּקֵבָה לְרוֹדֵף אַחֲרֵי הַזֵּכֶר, אֲלֹא דָּבָר נִסְתָּר הוּא, וְדָבָר עֲלִיּוֹן מִבֵּית גְּנִי הַמֶּלֶךְ.

בֹּא רְאֵה, שְׁלֹשׁ נְשָׁמוֹת הֵן, וְהֵן עוֹלוֹת בְּדִרְגוֹת עֲלִיוֹנוֹת יְדוּעוֹת, וְעַל שֵׁהֵן שְׁלֹשׁ - הֵן אַרְבַּע. אַחַת נְשָׁמָה עֲלִיוֹנָה שְׁלֹא נִתְפַּסֶּת וְלֹא מַתְעוֹרֵר בָּהּ הַגְּזֵכָר (הַגּוֹעַ) שֶׁל הָאוֹצֵר הָעֲלִיּוֹן, כֹּל שִׁפְן הַתְּחַתּוֹן. וְזוֹ נְשָׁמָה לְכָל הַנְּשָׁמוֹת, וְהִיא נִסְתָּרֶת וְלֹא נִגְלֶית לְעוֹלָמִים וְלֹא נוֹדַעַת, וְכֻלָּם בָּהּ תְּלוּיוֹת.

וְזוֹ מַתְעַטֶּפֶת בְּעִטּוּף שֶׁל זֶהַר הַפְּרָמֶל (שֶׁל הַבְּדוּלָה) בְּתוֹךְ הַזֶּהַר, וְנוֹטֵף טְפוֹת טְפוֹת מְרַגְלִיּוֹת, וְנִקְשָׁרִים כָּלָם כְּאֶחָד, כְּמוֹ הַקְּשָׁרִים שֶׁל אֵיבָרֵי גוֹף אֶחָד, וְהוּא נִכְנָס לְתוֹכָם וּמְרַאֶה בָּהֶם מַעֲשָׂיו. הוּא וְהֵם אֶחָד הֵם, וְאֵין בָּהֶם הַפְּרָדָה. זוֹ נְשָׁמָה עֲלִיוֹנָה טְמִירָה שֶׁל הַכֹּל.

נְשָׁמָה אַחֲרַת נְקֵבָה נִסְתָּרֶת בְּתוֹךְ חִלּוּתֶיהָ, וְהִיא נְשָׁמָה לָהֶם, וּמִהֶם אַחֲזוּ הַגּוֹף לְהִרְאוֹת בָּהֶם מַעֲשֵׂיהָ לְכָל הָעוֹלָם, כְּמוֹ גּוֹף שֶׁהוּא כְּלִי לְנְשָׁמָה לַעֲשׂוֹת בּוֹ מַעֲשָׂה, וְאֵלֶּה כְּמוֹ אוֹתָם הַקְּשָׁרִים הַטְּמִירִים שֶׁלְמַעַלָּה. נְשָׁמָה אַחֲרַת הִיא נְשָׁמַת

אֲשֶׁתִּיק רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁעָתָא. אָמַר, בְּכָל אֶתְרַ בְּעֵינָא שְׁתִּיקוּ, בַּר שְׁתִּיקוּ דְאוֹרֵייתָא. גְּנִיזָא חָדָא אִית לִי גְּנִיזָא, וְלֹא בְּעֵינָא דִּיתְאָבִיד מִנֵּיכוּ, וְהִיא מְלָה עֲלָאָה, וְאִשְׁכַּחנָא לָהּ בְּסִפְרָא דְרַב הַמְּנוּנָא סְבָא.

תָּא חֲזִי, בְּכָל אֶתְרַ דְּכוּרָא רְדִיף בְּתַר נוֹקְבָא, וְאִתְעַר לְגַבְהָ רַחֲמֵימוֹתָא, וְהִכָּא אִשְׁכַּחנָא, דִּהִיא אִתְעַרַת רַחֲמֵימוֹתָא וְרִדְפָה אֲבִתְרֵיהָ, וְאוֹרְחֵיהָ דְעֲלָמָא, דְלִית שְׁבַחָא דְנוֹקְבָא, לְמַרְדֵּף בְּתַרְיָה דְּכוּרָא. אֲלֹא, מְלָה סְתִימָא הִיא, וּמְלָה עֲלָאָה דְבִי גְּנִיזָא דְמִלְכָא.

תָּא חֲזִי, תְּלַת נְשָׁמַתִּין אֵינּוּן, וְאֵינּוּן סְלִקִין בְּדִרְגִין עֲלָאִין יְדִיעֵן, וְעַל דְּאֵינּוּן תְּלַתָּא אַרְבַּע אֵינּוּן. חַד נְשָׁמַתָּא עֲלָאָה דְלֹא אִתְפַּס, וְלֹא אִתְעַר בֵּיהּ גְּזַפְרָא (ס"א ג'א) דְקַרְטִיטָאָה עֲלָאָה, כֹּל שִׁפְן תְּתָאָה. וְהִיא נְשָׁמַתָּא לְכָל נְשָׁמַתִּין. וְהוּא סְתִים, וְלֹא אִתְגַּלְיָא לְעֲלָמִין, וְלֹא אִתִּידַע, וְכֻלְהוּ בֵּיהּ תְּלִיין.

וְהִיא אִתְעַטֵּף בְּעִטּוּפָא דְזֶהַרָא דְכְרַמְלָא, (נ"א דְבְדוּלָהָא) בְּגוֹ זֶהִירוֹתָא וְנָטִיף טְפִין טְפִין מְרַגְלָאן וְאִתְקַשְּׁרוּ כֻלְהוּ כְּחַד, כְּקַשְׁרִין דְשִׁיפֵי דְגוּפָא חַד. וְהוּא אֲעִיל בְּגוּוֹיָהּ, וְאִחֲזִי בָהּ עֲבִידְתֵּיהּ. הוּא וְאֵינּוּן חַד הוּא, וְלִית בָּהּ פְּרִישׁוֹ. הִיא נְשָׁמַתָּא עֲלָאָה טְמִירוּ דְכֻלָּא.

נְשָׁמַתָּא אַחֲרָא, נוֹקְבָא דְמִטְמָרָא כְּגוֹ חִילָהָא, וְהִיא נְשָׁמַתָּא לָהּ, וּמִנֵּייהּ אִחִידָא (דף רמח ע"ב) גּוּפָא, לְאִחֲזָאָה בָּהּ עֲבִידְתָּא לְכָל עֲלָמָא. כְּגוּפָא דְאִיהוּ מְאֵנָא לְנְשָׁמַתָּא, לְמַעַבְד בֵּיהּ עֲבִידְתָּא. וְאֵלִין כְּגוּוֹנָא דְאֵינּוּן קְשִׁירִין טְמִירִין דְלַעִילָא.

נְשָׁמַתָּא אַחֲרָא, הִיא נְשָׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקָיָא לְתַתָּא. נְשָׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקָיָא